

Oberts al coneixement per assolir la competitivitat en un mon global

Fa poques setmanes el World Economic Forum publicà The Global Information Technology Report 2006 – 2007, informe que compara 122 països quant a diversos criteris respecte a penetració d'Internet, sistema educatiu, disponibilitat de capital de empresa, etc. En ell s'indica que Espada ocupa la posició 32 en el Networked Readiness Index, una posició menys que en l'informe 2005-2006. Un ranking encapçalat per Dinamarca que conjuntament amb altres 7 països Europeus (Suècia, Finlàndia, Suïssa, Holanda, Islàndia, Regne Unit i Noruega, més Singapur (posició 3) i Estats Units en la 6 completen la llista dels 10 millors països

Networked Readiness Index Variation 2006-2007					
Countries	Score 2006	Rank 2007	Rank 2006-	Rank 2005-	Evolution 2005 - 2006
Denmark	5,71	1	3		+2
Sweden	5,66	2	8		+6
Singapore	5,6	3	2		-1
Finland	5,59	4	5		+1
Switzerland	5,58	5	9		+4
Netherlands	5,54	6	12		+6
United States	5,54	7	1		-6
Iceland	5,5	8	4		-4
United Kingdom	5,45	9	10		+1
Norway	5,42	10	13		+3
Canada	5,35	11	6		-5
Hong Kong SAR	5,35	12	11		-1
Taiwan, China	5,28	13	7		-6
Japan	5,27	14	16		+2
Australia	5,24	15	15		0
Germany	5,22	16	17		+1
Austria	5,17	17	18		+1
Israel	5,14	18	19		+1
Korea, Rep.	5,14	19	14		-5
Estonia	5,02	20	23		+3
Ireland	5,01	21	20		-1
New Zealand	5,01	22	21		-1
France	4,99	23	22		-1
Belgium	4,93	24	25		+1
Luxembourg	4,9	25	26		+1
Malaysia	4,74	26	24		-2
Malta	4,52	27	30		+3
Portugal	4,48	28	27		-1
United Arab Emirates	4,42	29	28		-1
Slovenia	4,41	30	35		+5
Chile	4,36	31	29		-2
Spain	4,35	32	31		-1

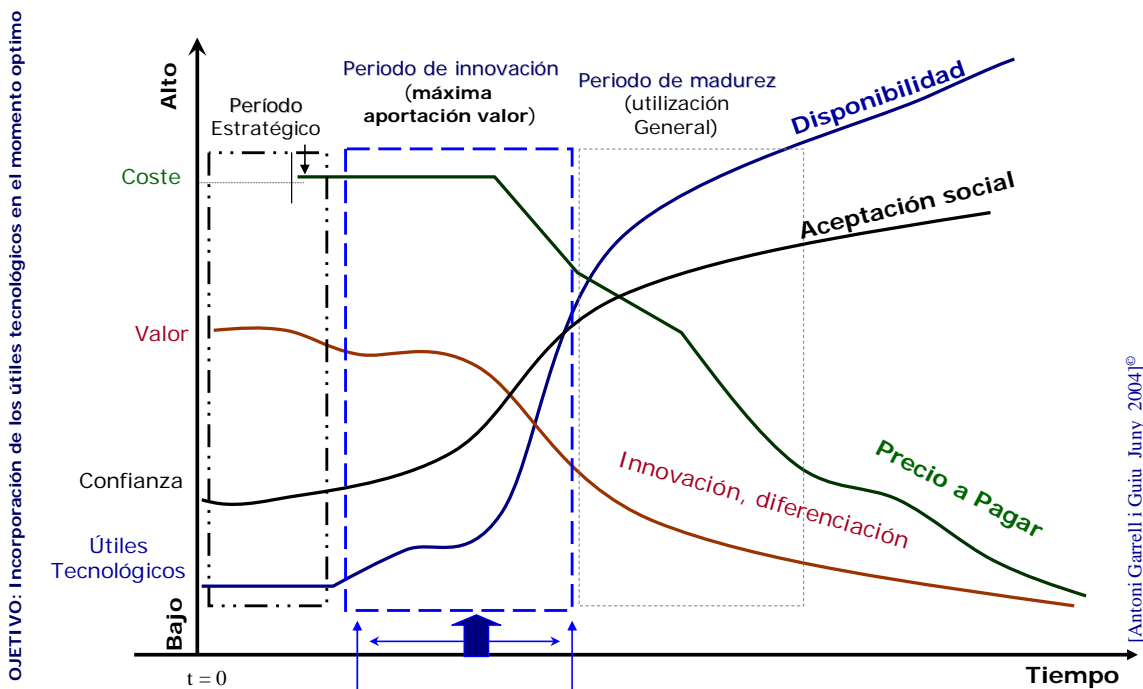
Font: The Global Information Technology Report 2006-2007, World Economic Forum

Amb la posició 32 Espanya ha perdut 7 posicions des de el 2002, primer any que es va elaborar el rangig , en una cursa en la que no ha fet més que retrocedir ja que el 2003 y 2004 ocupà la posició 29, al 2005 es situa en el 31, i ara la 32. Una xifra que es contraposa a la creixent penetració d'Internet que es situa en 35,4 usuaris per cada mil habitants enfront dels 23,9 del informe anterior, o la important millora quant a **científics que assoli la** posició 42 enfront a la 38 que ocupava al 2005.

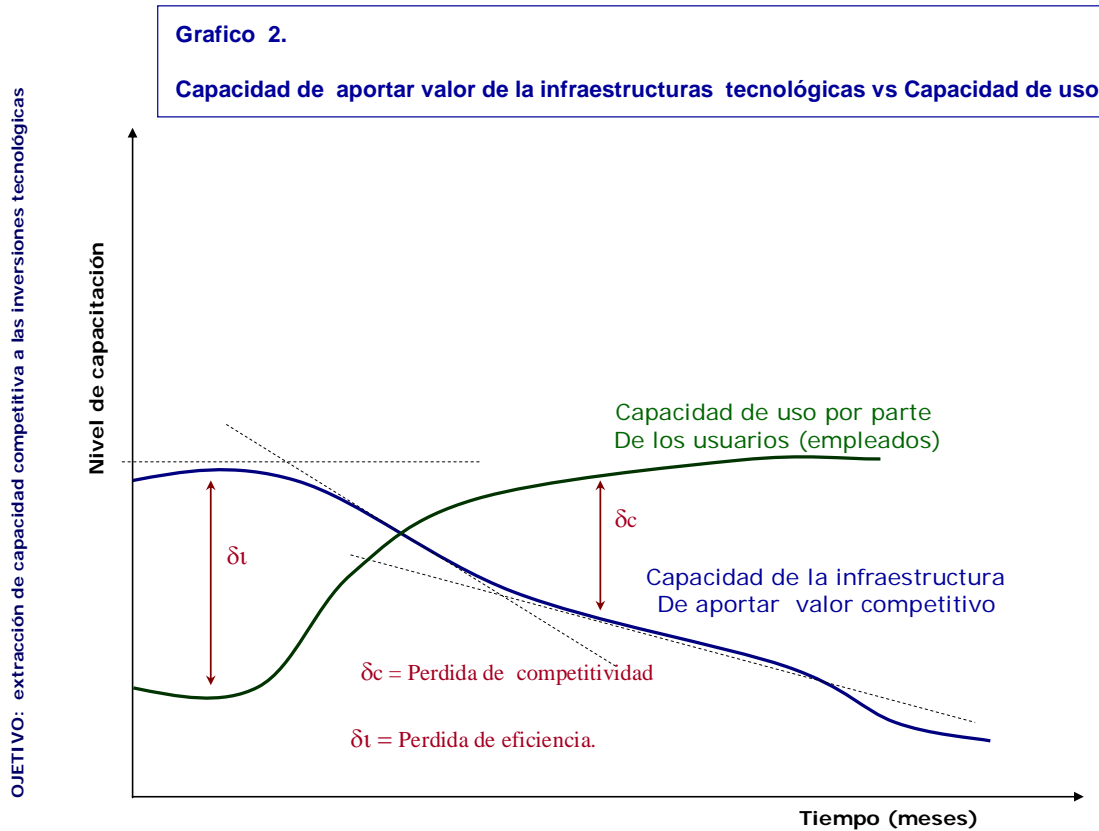
Les dades posen en evidència, novament, el problema del nostre teixit productiu per en utilitzar amb eficiència y eficàcia el potencial de les TIC, quan les hauríem d'entendre precisament com "... un dels motors més importants per incrementar l'eficiència i la productivitat en el si de la vertiginosa economia mundial..." recordant les paraules del Sr. Augusto López-Claros, directiu del Fòrum Econòmic Mundial i coautor del document del 2005-2006. Un fet que a la llarga condiona la competitivitat o perjudica altres components de la mateixa al no emprar el potencial de la tecnologia de forma directa o induïda.

Les empreses del país segueixen tenint un doble problema, per un costat una certa manca d'encert en la gestió de la disponibilitat tècnica y la capacitat d'innovació y aportar valor (veure quadre 1 adjunt)., i per altre la disminució del gap entre capacitat d'aportació productivitat i capacitat d'us de les mateixes (veure quadre 2 adjunt).

Grafico 1.
Comportamiento disponibilidad técnica/científica vs Precio, aceptación y capacidad innovadora

Afortunadament per la nostra economia, aquesta incapacitat per extreure capacitat productiva a la tecnologia no esta afectant al creixement, si al 2006 creixement fou d'un 3,9%, una xifra superior a la de tots els països del G-7 situant-se com l'octava economia del mon, aquets primer trimestre del 2007 el creixement va esser quasi del 4%, i les previsions per el 2007 també son excel·lents situant-se sobre el 3,6". I tampoc ha afectat a la capacitat competitiva de l'empresa espanyola ja que mantenia la posició 29 en el ranking de Competitivitat Global del World Economic Forum corresponents al 2006-2007 publicat al setembre passat.

Les raons del manteniment de la posició d'Espanya es deia a unes les bones tasses d'escolaritat en tots els nivells educatius, una bona sanitat pública (14), bones infraestructures (22) i un entorn macroeconòmic estable (24). Si ve indicava aspectes clarament millorables quant a la qualitat de las institucions i l'administració, l'educació superior, i les polítiques de recerca científica e innovació tecnològica especialment en l'àmbit privat.

Una llista de països encapçalada per Suïssa, Finlàndia, Suècia, Dinamarca y Singapur, mercès al bon nivell de les seves Administracions, les òptimes infraestructures, l'eficiència dels mercats, els alts nivells de innovació en tots els àmbits sense descuidar la innovació tecnològica, els centres o institucions de recerca científica, empreses que inverteixen en I+D, y una excel·lent aposta per la formació en tots els àmbits. En definitiva aquells

elements que caracteritzen l'economia actual i que te la capacitat d'aportar els recursos suficients per mantenir la qualitat de vida y el desenvolupament, i que es coneix per economia el coneixement.

Global Competitiveness Index 2006 and 2005 comparisons				
Country/Economy	2006 Rank	2006 Score	2005 Rank	Changes 2005-2006
Switzerland	1	5,81	4	3
Finland	2	5,76	2	0
Sweden	3	5,74	7	4
Denmark	4	5,70	3	-1
Singapore	5	5,63	5	0
United States	6	5,61	1	-5
Japan	7	5,60	10	3
Germany	8	5,58	6	-2
Netherlands	9	5,56	11	2
United Kingdom	10	5,54	9	-1
Hong Kong SAR	11	5,46	14	3
Norway	12	5,42	17	5
Taiwan, China	13	5,41	8	-5
Iceland	14	5,40	16	2
Israel	15	5,38	23	8
Canada	16	5,37	13	-3
Austria	17	5,32	15	-2
France	18	5,31	12	-6
Australia	19	5,29	18	-1
Belgium	20	5,27	20	0
Ireland	21	5,21	21	0
Luxembourg	22	5,16	24	2
New Zealand	23	5,15	22	-1
Korea, Rep.	24	5,13	19	-5
Estonia	25	5,12	26	1
Malaysia	26	5,11	25	-1
Chile	27	4,85	27	0
Spain	28	4,77	28	0

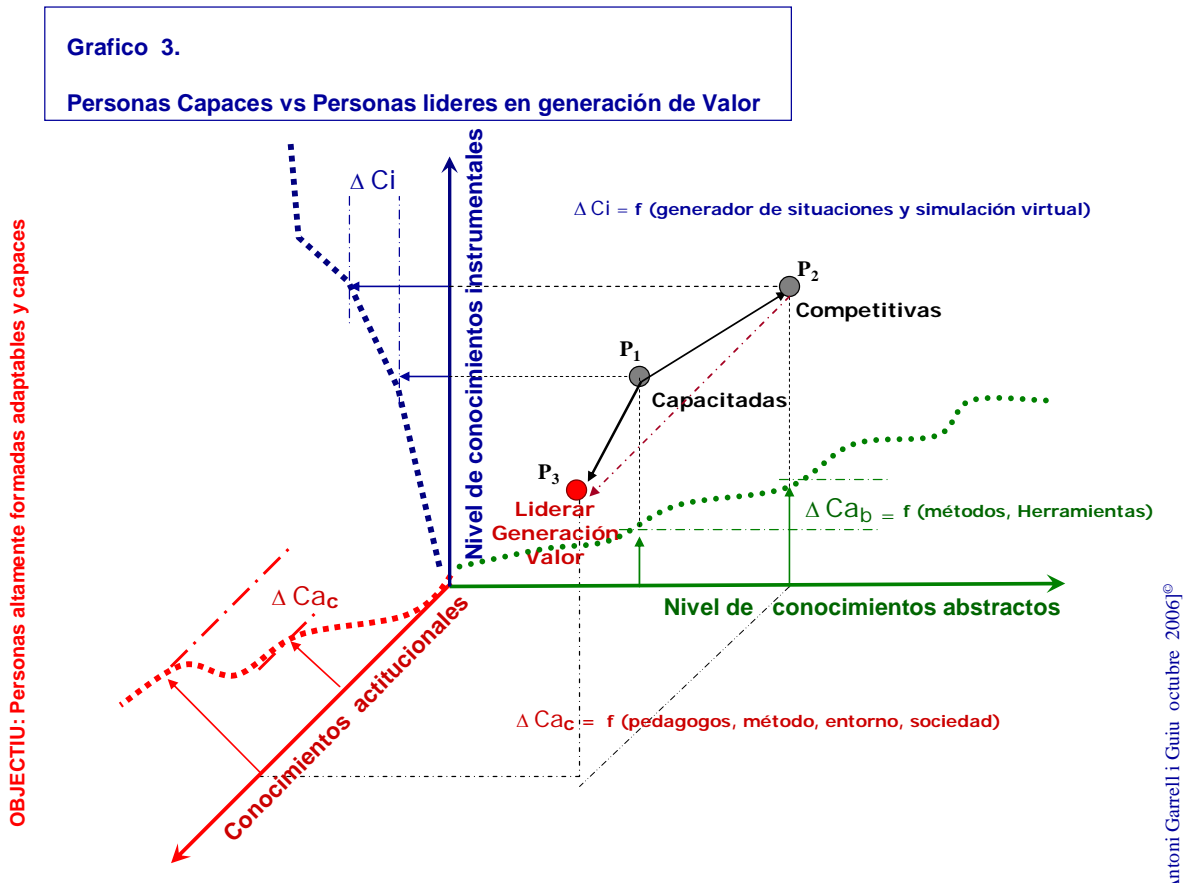
Font: Global Competitiveness Report 2006-2007, World Economic Forum

L'informe ens indica que "Espanya dispone del potencial para convertirse en una de las economías más competitivas de Europa, habiendo demostrado ya, a través del establecimiento de unas bases macroeconómicas sólidas, la capacidad de las autoridades de construir sobre logros alcanzados y de continuar con la implementación de reformas económicas e institucionales. Sin embargo, la capacidad de España para alcanzar los niveles de competitividad de los líderes europeos dependerá de manera crucial en su capacidad en los próximos años para flexibilizar su mercado laboral, disminuyendo aun

mas así las persistentes altas tasas de desempleo, reducir las distorsiones en sus mercados de bienes, así como en la mejora de la calidad de la educación secundaria y terciaria, para poder desarrollar así plenamente su capacidad como economía del conocimiento”

Que cal fer dons? Quina es la nostra actitud d'aquesta declaració?, de segur que hi ha dos opcions: aferrar-nos en les excel·lents dades econòmiques del 2006, i les que ja coneixement del primer trimestre del 2007, o endegar autèntiques actuacions, aprofitant la bonança mundial i el potencial espanyol per assumir el repte de la competitivitat per assolir una posició més portera a la nostra octava posició quan al pes macroeconòmic.

Aquest fet comporta assumir plenament la globalització i els seus reptes que no altres que La innovació, la productivitats, la globalització i la gestió integral de l'activitat, sabedors que en l'economia del coneixement el talent i les persones es cabdal (Veure gràfic 3 adjunt), consegüentment la seva motivació i capacitat esdevé la pedra angular on es vertebra la competitivitat.

Una menció especial requereixen els aspectes motivacionals moltes vegades oblidats, aquets són basics en el comportament humà, i per tant clau per assolir la competitivitat, un èxit del que ha de gaudir el procés productiu i l'evolució de l'empresa simultàniament amb la de les persones que ho han fet possible, cal incrementar el nombre de persones

amb una disposició intensa i compromesa, disminuint el del grup de persones amb un disposició neutra o acomodada, i desterrant aquelles actituds d'indisposició o d'oposició als objectius establerts i assumits per l'equip. Un reconeixement no sols en forma de diner, també en reconeixement, notorietat, evolució professional i formació, especialment en aquest darrer aspecte. La competitivitat sols assoleix altres cotes si la direcció estimula als seus membres i facilitar l'aplicació del seu talent creatiu tot facilitant el seu progrés personal i professional.

Així dons les empreses en particular i els col·lectius en general requereixen endegar actuacions que possibiliten formar persones capaces de liderar la generació de valor en un context canviant i complex que requereix afrontar la disponibilitat de l'avens científic i tecnològic, aprofitar les oportunitats dels mercats global, entendre que el coneixement és regionalització a nivell planetari, que la globalització permet la fragmentació i multiemplaçament del processos de generació de valor. Aquest fet comporta afrontar actuacions en la línia de:

1. Introduir canvis en les models d'organització.
2. Buscar les millors oportunitats per sensibilitzar els actius tangibles i intangibles.
3. Ajustar els escenaris i mecanismes d'assumpció i rendició de responsabilitats, tant dels directius com dels professionals en general.
4. L'adopció de models descentralitzats de producció i desenvolupament, distribuint els processos, o parts dels mateixos, en les ubicacions mes escaients.
5. Establir models de presa de decisions en temps real properes als llocs d'acció, dotant-los de la informació i les competències requerida.
6. Construir una cultura de mentalitat global, de fidelitat al equip i de simbiosis entre científics, tecnòlegs i dissenyadors.
7. Innovar sense efectuar trencadisses ajustant-se als mercats.

Un conjunt de 7 mesures que cal entendre-les i enquadrar-les en el compromís de la competitivitat entesa com un polinomi que pondera la productivitat, la globalització i la innovació:

$$\text{Competitivitat} = \{ f [V_{\text{Innovació}} \cdot x_r + V_{\text{Productivitat}} \cdot x_s + V_{\text{Globalització}} \cdot x_t] \} t_i$$

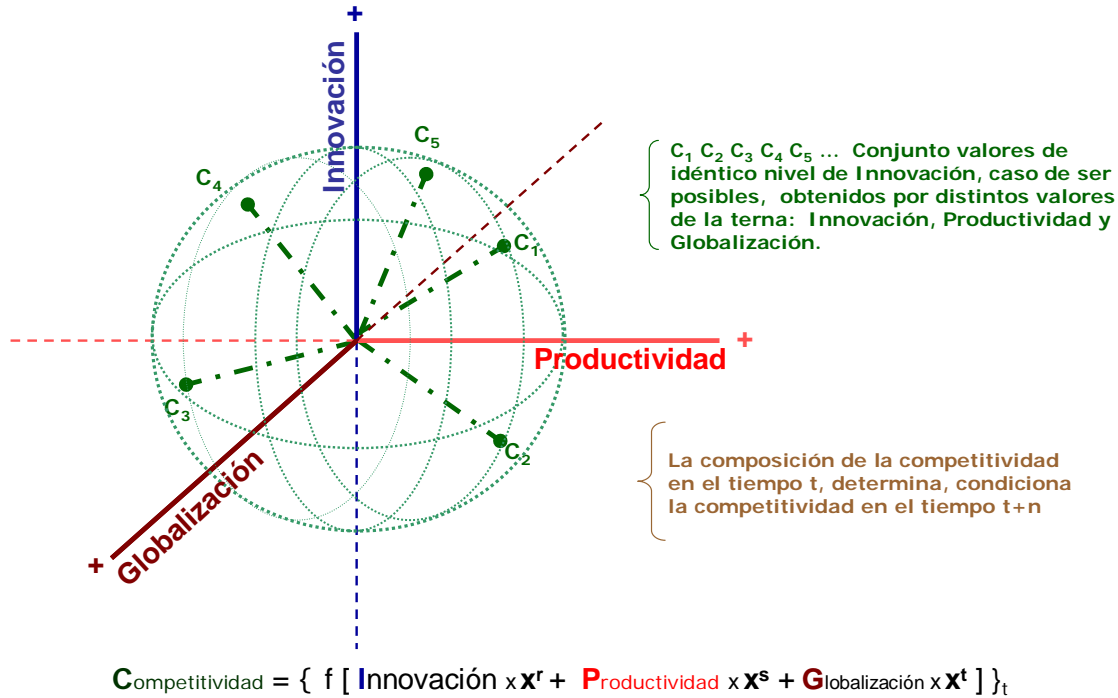
Polinomi que ha d'esser gestionat con un tot integral emfatitzat aquells aspectes en que l'organització recolza la seva estratègia, entenen que un mateix nivell de competitivitat pot esser assolit de forma diferent, però que la forma en que l'assoleix condiona la competitivitat del dema (veure Gràfic 4).

Aquest fet comporta no sols tenir clarament definides les palanques i objectius estratègics, sinó també els elements diferenciadors de l'organització, i els components que

caracteritzen la Innovació, la productivitat i la globalització per esser gestionat eficaç i eficientment.

Grafico 4

Multiestrategias en la Competitividad

[Antoni Garrell i Guiu octubre 2006]

Innovació, Productivitat i Globalització configuren una triada complexa quant a la seva gestió, que requereix buscar l'equilibri òptim entre els diversos components per cada valor o nivell de competitivitat possible, ja que la composició dels components en un determinat moment, condiciona el valor o nivell de competitivitat del futur. Identificar els components, i donar el pes òptim a cadascun d'ells en l'equació a resoldre és l'objectiu a assolir per guanyar el repte de la competitivitat, i la via per generar els recursos que garanteixen l'avenç lliure de les societats.

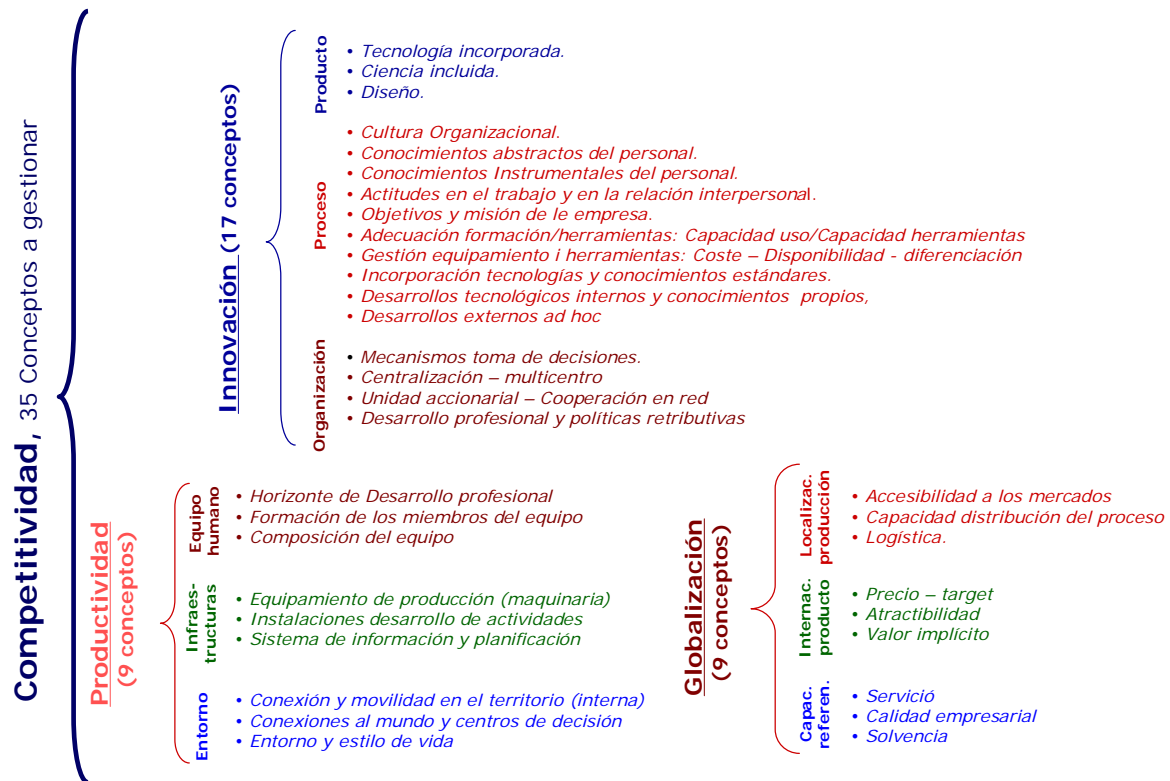
Cal comprendre que la globalització, ultrapassa el concepte d'internacionalització tal com s'entenia fins que la interdependència, l'obertura dels mercats i la liberalització modificà l'escenari i obligà a entendre-la com la capacitat de distribuir el procés al llarg del planeta, simultàniament a disposar de productes acceptats i reconeguts en diversos mercats. Així doncs, assumir la globalització i extreure avantatges comporta la gestió simultània dels conceptes, tangibles i intangibles, que acoten i defineixen en primer lloc la localització de la producció, i la logística associada, en segon la internacionalització del producte, i en tercer, la capacitat d'esdevenir referent quant als serveis i els productes, mercès al valor

dels mateixos i la qualitat del servei. Un repte complex a l'abast sols d'aquelles que impregnen l'organització de coneixement compartit i treball en equip.

La productivitat que es fonamenta en les infraestructures i la seva aportació a la interrelació i connexió al mon. L'equip humà que configura l'organització en el que coexisteixen lideratges, compromisos, habilitats, coneixements i actituds. I finalment l'entorn o el territori on és desenvolupa l'activitat, l'espai on les persones creixen professionalment i socialment. Sols amb l'harmonia i l'equilibri entre els diversos components que configuren les infraestructures, l'equip humà i el territori la productivitat assoleix cotes optimes.

Quant a **la innovació** cal plantejar-la com a innovació integral, que comporta aplicar-la a producte, organització i procés, que obliga a gestionar i considerar aspectes científics i tècnics, culturals, coneixements i formació de les persones, mecanismes de presa de decisió, capacitats d'interrelació i cooperació etc.. Tot un conjunt de fets, que se centren en la capacitat de les persones i el seu tarannà molt vinculat a la cultura que impregna les seves actuacions. La innovació requereix d'una actitud especifica, a nivell individual i col·lectiu, que no pot defugir d'assumir risc, de saber que tot té data de caducitat i que potser d'utopia d'avui no ho serà demà.

Grafico 4. Síntesis Modelo Conceptual

Es pot concloure, que la competitivitat fonamentada en els conceptes anteriors, única via per les societats prosperes, requereix la gestió escaient de 35 conceptes, que han d'esser gestionats conjuntament, (Veure gràfic 5 adjunt), i que comporta, addicionalment a definir amb claredat els objectius i model d'empresa, disposar de persones altament formades i capacitades en coneixements abstractes, per possibilitar continuar desenvolupant-se comprenent i incorporant els avenços científics; també en coneixements instrumentals que permeten extreure amb eficiència i eficàcia les potencialitats de les eines tecnològiques; i en valors actitudinals, d'importància creixent, per facilitar el treball interdisciplinari en equips heterogenis i plurals que afronten amb llibertat l'obsolescència i amb compromís la millora de l'existent i la creació del nou.

Així doncs, voldria finalitzar emfasitzant la complexitat en què s'arrela la competitivitat, però a la vegada expressar la convicció què la competitivitat esdevé la clau en una societat globalitzada amb independència de la dimensió del país o de l'empresa. Una competitivitat basada en el factor humà, o capital social, en el **talent de les persones**. Un talent. però que només pot aflorar si es desenvolupa en llibertat, pluralitat i amb un accés al coneixement obert i compartit.

Antoni Garrell i Guiu
Abril 2007.